

Anmälan mot Socialnämnden i Sollentuna kommun; fråga om lämpligheten i att nämndens handläggare under en s.k. barnavårdsutredning samtalar med barn i skolan

Beslutet i korthet: Under en s.k. barnavårdsutredning enligt 11 kap. 1 § socialtjänstlagen, SoL, samtalade socialnämndens handläggare med två barn utan vårdnadshavarnas samtycke med stöd av bestämmelsen i 11 kap. 10 § tredje stycket SoL. Samtalen genomfördes i barnens skola.

Lämpligheten av att genomföra samtalen i skolan kan diskuteras. När socialnämndens handläggare kontaktar ett barn i skolan är det nämligen oundvikligt att även andra personer än det berörda barnet får vetskap om det inträffade. Information om barnets kontakter med socialtjänsten, uppgifter som typiskt sett är skyddade av sekretess, riskerar att bli kända utanför kretsen av de närmast berörda. Tillsammans med omgivningens reaktioner och det obehag detta kan orsaka barnet riskerar alltså kontakten i skolan att kränka barnets integritet.

När socialtjänsten överväger att höra ett barn i barnets skola måste intresset av att få tala med barnet ställas mot barnets behov av skydd för sin integritet. Det är därför viktigt att socialtjänsten i varje enskilt fall gör en bedömning av om socialtjänstens behov av att höra barnet i utredningen överväger risken för att barnet skadas av den uppmärksamhet som socialtjänstens besök i skolan kan medföra.

Utifrån uppgifter som har framkommit i de ärenden som rör barnsamtal och som har aktualiserats hos JO förefaller det vara vanligt att socialtjänsten genomför samtal med barn i barnets skola. JO ser med viss oro på att det eventuellt kan ha utvecklats en praxis där socialtjänstens samtal med barn som äger rum utan vårdnadshavarens samtycke mer eller mindre slentrianmässigt och enbart utifrån praktiska aspekter genomförs i skolan.

I det aktuella fallet fanns det ett betydande intresse för socialnämndens handläggare att tala med barnen. Mot bakgrund av det som har kommit fram finns det inte skäl för JO att rikta någon kritik mot socialnämnden för att samtalet genomfördes i skolan.

Enligt JO:s mening finns det ett behov av att lagstiftaren överväger olika frågor som rör socialnämndens utredningsverksamhet när det gäller barn, inte minst de som rör barnsamtalen. En kopia av detta beslut skickas därför till Socialdepartementet.

Anmälan

I en anmälan till JO klagade AA på Socialnämnden i Sollentuna kommun. Han anförde bl.a. att nämndens handläggare hade genomfört ett samtal i skolan med hans dotter BB (född 2003) under en s.k. barnavårdsutredning.

Utredning

JO lånade in socialtjänstens journalanteckningar om BB. Av handlingarna framgick bl.a. att socialnämndens handläggare hade haft ett samtal med BB och hennes bror CC (född 2005) i barnens skola utan att i förväg informera vårdnadshavarna.

JO begärde att Socialnämnden i Sollentuna kommun skulle yttra sig över det som AA hade anfört i sin anmälan. Yttrandet skulle i första hand avse förutsättningarna för socialnämndens handläggare att hålla samtal med BB och CC i skolan.

I sitt yttrande anförde socialnämnden bl.a. följande:

Bakgrund

2014-03-05 lämnade rektor på Rösjöskolan en anmälan till socialkontoret avseende CC och BB. Anmälan avsåg misstankar om våld mot barn.

Socialkontoret i Sollentuna hade under hösten 2013 inlett en utredning om barnen på grund av samma anledning, dvs. misstanke om våld mot barn från faderns sida. Utredningen inleddes 2013-09-10 och avslutades 2014-03-26 efter att beslut om förlängning fattats då modern ej gått att nå under utredningstiden och skjutit upp besökstider. Innan utredningen hunnit avslutas inkommer en ny anmälan 2014-03-05, med liknande misstankar.

Bemötande av klagomål

När utredningen inleddes i september 2013 genomförde socialsekreterare ett samtal med barnen efter att föräldrarna informerats om att så skulle ske. När anmälan inkom i mars 2014 gjordes bedömningen att samtal med barnen behövde genomföras utan att föräldrarna informeras i förväg. Av 11 kap. 10 § 3 st SoL framgår att samtal med barn inom ramen för en utredning får genomföras utan att samtycke finns från föräldrarna. Av 1 kap. 1 § och 3 kap. 5 § SoL följer att vårdnadshavaren bör informeras om samtalet. Anledningen till att föräldrarna denna gång inte informerades om samtalet i förväg var allvaret i anmälan, att liknande anmälan inkommit ett halvår tidigare där oro uttryckts för att fadern har slagit CC, samt risken att föräldrarna skulle påverka barnen före samtalet.

Samtal med barnen CC och BB genomfördes 2014-03-17. Vid detta tillfälle var utredningen som inleddes 2013-09-10 fortfarande öppen. Samtalet genomfördes i skolan med båda barnen tillsammans. Två socialsekreterare, DD och EE, var närvarande och samtalade med barnen. Barnen berättar under samtalet att en äldre bror brukar slå dem hemma. De berättar även att fadern slagit dem tidigare, men att han slutat med det. De uttrycker rädsla för att det skulle kunna hända igen i vissa situationer. Samtalet genomfördes utan att något av barnen pressas på uppgifter. Frågorna som ställs är öppna. Socialsekreterarna uppfattar inte någon oro hos barnen under pågående samtal, däremot uppfattas en oro för hur fadern ska reagera när han får kännedom om samtalet.

Om det som fadern säger stämmer, att BB under natten varit mycket orolig, inte kunnat sova och sagt att hon blivit pressad är detta ytterst olyckligt. Det är sannolikt att hon var orolig efter samtalet, där en oro uttrycks för hemsituationen i flera avseenden. Osäkerhet om var sådana uppgifter landar hos föräldrarna är något socialtjänsten ofta möter hos barn.

Samma dag, 2014-03-17, träffar socialsekreterarna barnens mor och vårdnadshavare och berättar om anmälan samt om samtalet med barnen.

2014-03-18 träffar socialsekreterarna barnens far och berättar om anmälan och samtalet med barnen. Han uttrycker att det är förnedrande att skolan anmäler att han skulle slå sina barn.

AA fick tillfälle att kommentera socialnämndens yttrande.

JO begärde att Socialstyrelsen skulle yttra sig över den principiella frågan om huruvida ett samtal med barn som äger rum utan vårdnadshavarens samtycke bör genomföras i barnets skola.

Socialstyrelsen anförde i ett remissvar i huvudsak följande:

Yttrande

Socialstyrelsens bedömning är att ett samtal med barn som genomförs utan en vårdnadshavarens samtycke, beroende på förhållandena i det enskilda fallet, kan hållas i barnets skola. Om ett samtal i skolan är lämpligt eller inte beror till stor del på hur socialtjänsten utifrån ett professionellt och etiskt perspektiv, i samverkan med skolan, planerar, ordnar och genomför samtalet.

Den fråga remissen avser kan alltså besvaras så att det inte finns något principiellt hinder mot att ett sådant samtal som remissen avser hålls på en skola. När det sedan gäller frågan om ett sådant samtal bör hållas på en skola är det inte möjligt att ge något generellt svar, eftersom svaret i mycket hög grad är beroende av omständigheterna i det enskilda fallet.

Tillämpliga bestämmelser m.m.

Lagtext

Enligt 1 kap. 1 § tredje stycket socialtjänstlagen (2001:453), SoL, ska verksamheten bygga på respekt för människornas självbestämmanderätt och integritet.

I 1 kap. 2 § SoL anges att barnets bästa särskilt ska beaktas vid åtgärder som rör barn. Vid beslut eller andra åtgärder som rör vård- eller behandlingsinsatser för barn ska vad som är bäst för barnet vara avgörande. Med barn avses varje människa under 18 år.

När socialnämnden inlett en utredning av om den behöver ingripa till ett barns skydd eller stöd anges i 11 kap. 2 § första stycket SoL att socialnämnden får konsultera sakkunniga samt i övrigt ta de kontakter som behövs för bedömningen av behovet av insatser. Utredningen ska bedrivas så att inte någon onödigt utsätts för skada eller olägenhet. Utredningen ska inte göras mer omfattande än vad som är motiverat av omständigheterna i ärendet.

I 11 kap. 10 § SoL anges bl.a. följande. När en åtgärd rör ett barn ska barnet få relevant information. Ett barn ska ges möjlighet att framföra sina åsikter i frågor som rör barnet. Om barnet inte framför sina åsikter, ska hans eller hennes inställning så långt det är möjligt klarläggas på annat sätt. Barnets åsikter och inställning ska tillmätas betydelse i förhållande till hans eller hennes ålder och mognad. Ett barn som har fyllt 15 år har rätt att föra sin egen talan i mål och ärenden enligt denna lag. Ett barn som är yngre får höras i domstol, om barnet inte kan antas ta skada av det. Vid en sådan utredning som avses i 2 § om behov av ingripande till ett barns skydd eller stöd får barnet höras utan vårdnadshavarens samtycke och utan att vårdnadshavaren är närvarande.

Förarbeten

I prop. 2012/13:10 *Stärkt stöd och skydd för barn och unga* anges bl. a. följande (s. 135).

Socialtjänsten har[- -] ett stort ansvar när det gäller att ge barn möjligheter att komma till tals. Det är viktigt att barnet får möjlighet att framföra sina

åsikter i en miljö som känns trygg för barnet och att metoder och arbetssätt är väl anpassade till barnets förutsättningar. Barnets förmåga att förstå det som han eller hon ska uttrycka sin åsikt om måste bedömas i varje enskilt ärende och situationen och informationen anpassas utifrån det. [- - -] Behovet av att klarlägga barnets inställning är särskilt stort i de fall då barnet är i behov av skydd.

I prop. 2009/10:192 *Umgängesstöd och socialtjänstens förutsättningar att tala med barn* anges bl.a. följande (s. 16, 32 och 33)

Om barnet uppnått en sådan mognad att han eller hon förstår vad saken gäller och kan ta ställning till vad det innebär, avgör barnet självt om han eller hon vill delta i ett samtal, [- - -] Det innebär i sin tur att vårdnadshavarens samtycke till samtalet inte behöver inhämtas och att samtalet t.o.m. kan äga rum mot vårdnadshavarens vilja, [- - -] Om barnet inte uppnått den mognaden, är det som huvudregel upp till barnets vårdnadshavare att avgöra om något samtal med barnet ska komma till stånd. [- - -] Syftet är att göra det möjligt att genomföra ett samtal med ett barn när det med hänsyn till andra bestämmelser är motiverat att barnet hörs [- - -]. [- - -] Bestämmelserna innehåller inte några regler kring hur ett samtal med barn praktiskt ska genomföras i ett fall när vårdnadshavaren motsätter sig samtalet. Hur socialtjänsten bör agera för att få ett samtal till stånd får avgöras utifrån förutsättningarna i varje enskilt fall. Att ta kontakt med barnet utan vårdnadshavarens vetskap, t.ex. på väg hem från skolan, kan inte anses godtagbart.

JO

JO:s beslut den 27 november 2013 dnr 2066-2012, JO:s ämbetsberättelser 2006/07 s. 212, 1996/97 s. 258 och 1992/93 s. 409.

Socialstyrelsens bedömning

Socialtjänsten har generellt sett ett stort ansvar att ge barn möjligheter att komma till tals. Det gäller inte minst i utredningar av om barnet är i behov av skydd. Vilka förutsättningar socialtjänsten har att genomföra ett samtal med ett barn beror bland annat på vårdnadshavarnas och barnets inställning.

Sedan den 1 augusti 2010 får socialtjänsten, enligt 11 kap. 10 § tredje stycket SoL, höra barnet även utan vårdnadshavarens samtycke vid en barnavårdsutredning. I förarbetena framgår att syftet är att göra det möjligt att genomföra ett samtal med ett barn när det med hänsyn till andra bestämmelser är motiverat att barnet hörs.

Socialstyrelsen kan alltså konstatera att det förutsätts att det ska vara möjligt att samtala med barn utan deras vårdnadshavares samtycke.

Socialstyrelsen anser att frågan *var* ett samtal med ett barn genomförs måste besvaras utifrån förhållandena i det enskilda fallet med hänsyn till vad som är en trygg plats för barnet. Beroende på barnets ålder kan det vara en fråga som barnet själv kan ha åsikter om. Äldre barn kan ofta själva välja om de vill träffa socialtjänsten på skolan eller inte. Men även praktiska aspekter kan behöva vägas in. Vid åtgärder som rör barn måste socialtjänsten särskilt beakta vad som är bäst för barnet.

JO har, t.ex. i beslutet av den 27 november 2013, ansett att nämnden så långt det är möjligt bör undvika att kontakta barn i skolan. I det beslutet hade JO att ta ställning till en situation där kontakterna hade tagits på ett sådant sätt som gav JO anledning att framföra kritik. Denna avsåg bl.a. hänsyn till både sekretess och barns integritet. Enligt vad JO uttalade kan en sådan kontakt nämligen som regel inte ske utan att en större krets av människor får information som går utöver vad sekretesslagstiftningen medger och är därför allmänt integritetskränkande för de berörda barnen. Det förtjänar här särskilt framhållas att JO i det nämnda beslutet inte fann att besök i skolan inte alls kunde genomföras men betonade att det dock inte är acceptabelt att ett besök i skolan sker oanmält eller att barnen hämtas från

pågående lektion. JO ansåg att om det bedömdes som nödvändigt att genomföra samtalen på skolan borde detta åtminstone ha förankrats med skolans ledning.

Mot den nu angivna bakgrunden kan Socialstyrelsen konstatera att lagstiftningen ger utrymme för att samtal med barn genomförs utan vårdnadshavares samtycke och i t.ex. barnens skola. Såvitt Socialstyrelsen kan finna och som också stöds av JO-uttalandena i ärendet från 2013 kan det från en generell utgångspunkt knappast finnas några invändningar mot att samtal med barn genomförs på deras skola.

Socialstyrelsens bedömning är således att ett samtal med barn som genomförs utan en vårdnadshavares samtycke, beroende på förhållandena i det enskilda fallet, kan hållas i barnets skola. När socialtjänsten genomför ett samtal med ett barn utan att ha samtycke från vårdnadshavare kan det vara den enda praktiska möjligheten för barnet att komma till tals att ha samtalet i skolan.

Var samtalet genomförs har alltså egentligen en underordnad betydelse i sammanhanget. De allmänna hänsyn som ska tas till barn och barnens bästa leder till bedömningen att den primära frågan en socialnämnd har att besvara innan samtal övervägs gäller hur detta samtal ska genomföras. Som framgått av vad Socialstyrelsen ovan redogjort för är det utomordentligt känsligt att i en så pass offentlig miljö som en skola utgör ta kontakt med en eller flera av skolans elever för ett samtal. Övergripande hänsyn till barnet förutsätter, som framgått, att ett sådant samtal kan hållas med respekt för det berörda barnet och familjens integritet och får inte leda till att obehöriga får del av sekretesskyddad information. Om ett samtal i skolan är lämpligt eller inte beror därför till stor del på hur socialtjänsten utifrån ett professionellt och etiskt perspektiv, i samverkan med skolan, planerar, ordnar och genomför samtalet.

JO begärde därefter att Skolverket, utifrån skolans perspektiv, skulle yttra sig över den principiella frågan om lämpligheten i att socialnämnden samtalade med ett barn i skolan och hur ett eventuellt sådant samtal ska förberedas och genomföras.

Skolverket anförde i sitt remissvar bl.a. följande:

Inledningsvis vill Skolverket framhålla att en skola inte utgör en allmän plats där var och en har rätt att vistas efter eget gottfinnande. Det ligger således i rektorns hand att avgöra vad som ska gälla för tillträdet till skolans lokaler (jfr JO:s beslut den 27 mars 1987, dnr 601-1986). Av skollagen framgår vidare att rektorn beslutar om sin enhets inre organisation.

Skolverket instämmer i Socialstyrelsens yttrande av den 30 mars 2015 att det inte finns något principiellt hinder mot att socialnämnden samtalade med ett barn på en skola. Socialstyrelsen har i sitt yttrande redogjort för relevanta lagrum och förarbeten. Dessa ger stöd för att ett samtal med barn som genomförs utan en vårdnadshavares samtycke kan hållas i barnets skola. Huruvida det är lämpligt att utföra dessa samtal i skolans lokaler beror på förhållandena i det enskilda fallet vilket måste bli en bedömning för socialnämnden i samråd med skolans ledning. Principen om barnets bästa måste beaktas. Barnets åsikter och inställning ska tillmätas betydelse i förhållande till hans eller hennes ålder och mognad. Det är vidare, utifrån skolans perspektiv, av stor vikt att samverkan sker med skolan inför ett sådant samtal eftersom skolledningen avgör om och på vilka villkor en person ska få tillträde till dess lokaler för något visst ändamål.

När det gäller frågan om hur ett eventuellt sådant samtal ska förberedas och genomföras är det upp till socialnämnden att avgöra.

AA fick ta del av Socialstyrelsens och Skolverkets yttranden.

Rättslig reglering

Socialnämnden ska verka för att barn och unga växer upp under trygga och goda förhållanden. Nämnden ska i nära samarbete med hemmen sörja för att barn och unga som riskerar att utvecklas ogynnsamt får det skydd och stöd som de behöver (5 kap. 1 § socialtjänstlagen [2001:453], SoL).

Socialnämnden ska utan dröjsmål inleda utredning av vad som genom ansökan, anmälan eller på annat sätt har kommit till nämndens kännedom och som kan ge skäl till någon åtgärd av nämnden (11 kap. 1 § första stycket SoL).

Vid en utredning av om socialnämnden behöver ingripa till ett barns skydd eller stöd får nämnden, för bedömningen av behovet av insatser, konsultera sakkunniga samt i övrigt ta de kontakter som behövs. Utredningen ska bedrivas så att inte någon onödigt utsätts för skada eller olägenhet. Utredningen ska inte göras mer omfattande än vad som är motiverat av omständigheterna i ärendet (11 kap. 2 § första stycket SoL).

När en åtgärd rör ett barn ska barnet få relevant information. Ett barn ska också få möjlighet att framföra sina åsikter i frågor som rör barnet (11 kap. 10 § första stycket SoL). Vid en sådan utredning som avses i 11 kap. 2 § SoL om ett barns behov av skydd eller stöd får barnet höras utan vårdnadshavarens samtycke och utan att vårdnadshavaren är närvarande (11 kap. 10 § tredje stycket SoL).

Bedömning

AA har framfört klagomål mot socialnämndens handläggning i flera avseenden. Jag har valt att inrikta min granskning på frågan om samtalet med AA:s barn borde ha genomförts i skolan.

Samtalet med BB och CC genomfördes utan att vårdnadshavarna informerades om samtalet i förväg. Det är naturligtvis möjligt att ha olika åsikter om huruvida det var nödvändigt att höra barnen utan att först samråda med vårdnadshavarna. Det ställningstagandet blir i detta fall ytterst beroende av sådana bedömningar som JO normalt är försiktig med att uttala sig om. Jag finner inte skäl att frångå den principen och går därför inte in på den frågan här.

I de fall som socialnämnden i samråd med vårdnadshavarna har kommit överens om att barnet ska höras i utredningen är det som regel inte något problem för nämnden att genomföra samtalet. Socialnämndens handläggare kan då vanligen komma överens med vårdnadshavarna om när och var samtalet ska äga rum. Saken är inte lika enkel om samtalet ska genomföras utan att någon av vårdnadshavarna har informerats om att nämnden vill höra barnet. I socialtjänstlagen ges inte några närmare anvisningar om hur nämnden i ett sådant fall ska komma i kontakt med barnet eller genomföra samtalet. I förarbetena till 11 kap. 10 § tredje stycket SoL anförde regeringen emellertid att om en socialnämnd har ansett att det finns behov av att tala med barnet, bör nämnden också kunna råda över de omständigheter under vilka samtalet äger rum (prop. 2009/10:192 s. 19). Om man utgår från det uttalandet skulle det

kunna hävdas att nämnden har mycket långtgående befogenheter att bestämma om hur ett barnsamtal ska genomföras. Det är dock viktigt att betona att den grundläggande principen för socialtjänstens verksamhet i 1 kap. 1 § sista stycket SoL, om respekten för människornas integritet, gäller även när socialnämnden ska höra ett barn. I propositionen anfördes att det inte är godtagbart att utan vårdnadshavarens vetskap ta kontakt med barnet t.ex. på väg hem från skolan (prop. 2009/10:192 s. 33).

Det enklaste och också vanligaste sättet för socialnämndens handläggare att få kontakt med barnet är att söka upp barnet i skolan. Socialstyrelsen har i sitt remissvar lyft fram att när handläggarna önskar genomföra ett samtal med ett barn utan att ha samtycke från vårdnadshavare kan en kontakt i skolan vara den enda praktiska möjligheten att höra barnet. Lämpligheten i att genomföra samtalet i skolan kan dock diskuteras. När socialnämndens handläggare kontaktar ett barn i skolan är det nämligen oundvikligt att även andra personer än det berörda barnet får vetskap om det inträffade. Det rör sig i första hand om skolans personal, men även andra elever kan lägga märke till händelsen. Barnets egen reaktion på samtalet kan även den vara svår att dölja, vilket i sin tur riskerar att leda till ytterligare uppmärksamhet från omgivningen. Information om barnets kontakter med socialtjänsten, uppgifter som typiskt sett är skyddade av sekretess, riskerar att bli kända utanför kretsen av de närmast berörda. Tillsammans med omgivningens reaktioner och det obehag detta kan orsaka barnet riskerar alltså kontakten i skolan att kränka barnets integritet (se bl.a. JO 2006/07 s. 212, dnr 1059-2003 och 4857-2003). Detta är en aspekt som inte behandlades vid tillkomsten av bestämmelsen om att höra ett barn utan vårdnadshavarens samtycke.

Det är inte bara i de situationer då socialnämndens handläggare besöker ett barn i skolan som barnets integritet riskerar att kränkas. Som en jämförelse kan nämnas att problemet även kan uppkomma om polisen besöker en skola för att tala med ett barn som har varit utsatt för ett brott eller som misstänks för att ha varit inblandad i ett brott. Polisens möjlighet att genomföra ett samtal med ett barn i en sådan situation behandlades i samband med en ändring i lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare, LUL. I propositionen anfördes då att det är av särskild vikt att förhör med barn under 15 år inte hålls i skolan annat än när det finns mycket speciella skäl (prop. 1983/84:187 s. 22). I denna del kan jag även hänvisa till JO 2007/08 s. 149, dnr 3493-2005. Ändringen i LUL och de förarbetsuttalanden om polisens samtal med barn i skolan som gjordes i samband med denna är gamla. Som framgår ovan gjordes i förarbetena till bestämmelsen i 11 kap. 10 § tredje stycket SoL inte några särskilda uttalanden om socialtjänstens samtal med barn i skolan. De mer allmänna uttalanden som gjordes i propositionen ger dock vid handen att socialnämnden skulle få bestämma om hur ett samtal skulle genomföras.

Utifrån uppgifter som har framkommit i de ärenden som rör barnsamtal och som har aktualiserats hos JO förefaller det vara vanligt att socialtjänsten

genomför samtal med barn i barnets skola. Jag får intrycket av att samtalen ibland genomförs även när det inte finns särskilda omständigheter som motiverar att man söker upp barnet i skolan. Att så är fallet stöds även av det yttrande som Socialstyrelsen har lämnat. Socialstyrelsen har i sitt remissvar anfört bl.a. att när socialtjänsten genomför ett samtal med barn utan vårdnadshavarens samtycke kan barnets enda praktiska möjligheten att komma till tals vara att samtalet hålls i skolan.

När socialtjänsten överväger att höra ett barn i barnets skola måste intresset av att få tala med barnet ställas mot barnets behov av skydd för sin integritet. Det är därför viktigt att socialtjänsten i varje enskilt fall gör en bedömning av om socialtjänstens behov av att höra barnet i utredningen överväger risken för att barnet skadas av den uppmärksamhet som socialtjänstens besök i skolan kan medföra. Jag ser med viss oro på att det eventuellt har utvecklats en praxis där socialtjänstens samtal med barn som äger rum utan vårdnadshavarens samtycke mer eller mindre slentrianmässigt och enbart utifrån praktiska aspekter genomförs i skolan.

AA:s barn var vid tidpunkten för samtalet knappt nio år, respektive tio år och sju månader gamla. Det fanns ett betydande intresse för socialnämndens handläggare att tala med barnen. Mot bakgrund av det som har kommit fram finns det inte skäl för mig att rikta någon kritik mot socialnämnden för att samtalet genomfördes i skolan.

Ett barn ska givetvis ha rätt att komma till tals under en utredning som rör honom eller henne. Frågan om hur barnets rätt till respekt för sin integritet ska kunna tillgodoses och hur socialtjänstens sekretess mot bl.a. skolan ska kunna upprätthållas om ett barn hörs i skolan är dock problematisk. Inom Socialdepartementet pågår det ett arbete med att utforma direktiv till en utredning om en ny socialtjänstlag. Enligt min mening finns det behov av att överväga olika frågor om socialnämndens utredningsverksamhet när det gäller barn, inte minst de som rör barnsamtal. Jag skickar därför en kopia av detta beslut till Socialdepartementet.

Med de uttalanden som jag har gjort ovan avslutas ärendet.